

Dumahîk: Zimanê...

ew ziman hemî li ser dev û lêvên xwediyên xwe buha û şêrîn in, ne tenê wisa, lê belê pirengiya zimanan, hêz, bedewî û dewlemendiyê dide çand û wêjeya cîhanê, çiku bi riya zimanan, gelên cîhanê dikarin hev nas bikin, çand, tore, zaniyarî û hunera hev nas bikin û ji bo berjewendiyaya mirovatiyê a hevbeş, ew dikarin wan pêşve bibin û tiştine teze ji komela navnetewî re peyda bikin. Lê belê wekî çawa her miletek li ser rûçkê vê zemînê dijî, xwe bi ziman û netewa xwe bextewer dibîne, em Kurd jî mafdar in xwe bi ziman, tore û netewa xwe bextewer bibînin. Divê em ji bîr nekin, ta ku em xwe bi zimanê xwe yê Kurdî serbilind bibînin jî, berî her tiştî divê em xwe hînî xwendin û nivîsandinê pê bikin.

Dibe ku hin ji we bibêjin: Keko, ma di siha merc û hoyên îroyîn de ku li welatê me Sûriyê, bikaranîna ziman, folklor û çanda gelê me li me qedexe ye, çilo û çawa emê xwe hînî xwendina bi zimanê xwe bikin?. Ma dibistanên bi zimanê Kurdî li welêt hene ta ku em û zarokên xwe di wan de bixwînin?

Bi rastî, ew mafdar in wê pirsê jorîn bikin, ji ber ku mixabin, destelatê derfet û riyên fêrbûna zimên li ber gelê me girtine û bê ku sedemine tirsnak û durust hebin, ew bi çavê dijminatîyê li zimanê me dinere!..Îro, çi ziman li dinyayê hebe, derfeta fêrkirina wî li Sûriyê heye, çi Ingilîzî, Firensî, Almanî, Swêdî ...yan jî Îtalî be, lê belê, zimanê Kurdî, ku ew zimanê hejmareke mezin ji welatiyên Sûriyê ye, li Sûriyê qedexe ye?!..Vêca, ka çi rê li ber me hene birano?. Yan divê em dstên xwe deynin ber ruyên xwe û ji ber vê sîstema dijwar ku li me û zimanê me dibe em rondikên xwînê bibarînin, bi vê kiryarê jî, dilê tu kesan bi me na şewite, rê li pêş me dûz nakin û na bêjin birano, wekî hun

ewqasî bi şewat digrîn, de vaye emê ji we re dibistanên Kurdî vekin, herin di wan de bixwînin!!.

Eger tu xwe hînî zimanê xwe nekî, ez xwe hîn nekim, filan û bêvano xwe hîn neke, ma gelo piştî çend salên din rewş û pergala zimanê me çawa dibe? Gelo, peyv û gotinên Kurdî ji devoka civakê winda nabin? Ma gelo, pê re jî, gramêra zimanê me qels û lawaz nabe? Ma gelo ev rê ne rêya pişaftina ziman û gelê me ye? Ma em hemî nizanin ku pişaftina gelan rêya windabûna wan e? Ma gelo qîma kîjan Kurdî bi wê yekê tê ku em zimanê dayika xwe winda bikin û di paşerojê de bi zimanê geline din bipeyivin?! ...

Pêwist û ustubarekî netewî ye, bi xebat û karînen xwe yên xwe-xwetî, em xwe hînî xwendin û nivîsandinê bi zimanê xwe bikin, çand, wêje û folklorê gelê xwe ji windabûnê biparêzin û lê xwedî derkevin, di vî warî de, em dikarin yardimî û arîkariyê ji zanyar, pispor û mamosteyên zimên wegirin û ez bawer im, ji bo vî karê pîroz, rewşebîrên me yên dilsoz her dem û gav amade ne.

Dumahîk : Berêz Mihyedîn

divê berpirsiyar be jî. 4-Yanê mamoste hin caran ji bîr dike ku sekretêrê P.Y.D.K de , û axaftina wî ji bo ragiyandinê ye , û têrmên şaş ku bi kar tîne ziyane dighîne siyaseta partiya wî û doza Kurd li Sûriyê.

Herdu mijarên rexneyî yên herdu mamostên ku li jor bi nav bûne, di baweriya min de ,ne ji bo serastkirinê bûn . Ew ji bo kulandina Şêx Alî û partiya Yekîti bûn . Min bihna kîn û zikreşiyekê ji herdu mijaran kir. Herweha bêberpirsiyarî ji helwest û nixandinên wan hildikêf.

Zatirê wergerandina erebî yê ku bixwîne , û ew bersivên bi kurdî nebihîstibin , wê wêneyeke ne baş li ser xwediyê bersivan û partiya wî bibe . Ji ber ku pir hevok yekcar bervajî hatine wergerandin.